

काभ्यामर्कदग्गुहाभ्यामानीतेन दिनगतेन पूर्वं चाख्यो-
दग्गुहः । सूर्यास्तकाण्डिकाभ्यां सप्तर्ष्याभ्यामर्कदग्गुहा-
भ्यामानीतेन दिनशेषेणाप्ये चाख्यः सप्तर्ष्यो दग्गुहः ।
क्रमेण यदोदयास्तकाले प्राक्पश्चिमदग्गुहौ भवतः ।
ताभ्यां सूर्यसप्तर्ष्याभ्यां च क्रमेण पूर्वरोत्तमर-
काख्यो ग्रहस्य सूर्योदयास्तकाले क्रमेण दिनगतशेषो
नाख्यो षट्भक्तौ काळांशावदौ सूक्ष्मौ । अष्टेष्टकाण्डि-
काभ्यामानीतकालेन पूर्ववज्रादिताभ्यां प्राक्पश्चिमदग्गु-
ह्याभ्यां सूर्यसप्तर्ष्याभ्यां चानीतकालो नाख्योऽपि
सूक्ष्मासन्नः । सूर्योदयास्तकालाभावात् तदुत्पन्नाः का-
ळांशा अपि तथा । अथ सूर्योदयास्तकाण्डिकाभ्यामानी-
तकालं काळात् काळांशाः खूला इष्टकाण्डिकाभ्यामा-
नीतकालकाळात् काळांशा अतिसूक्ष्माः उभयत्र काण्डस्य
सावनत्वात् । न हि सावनषट्पट्टीभिश्चक्रपरिपूत्तिर्येन
सूक्ष्माः सिद्ध्यन्तीति । अथ यैः काळांशैरुदयोऽस्तौ या
भवति तान् विवक्षुः प्रथमं शुद्धनिर्भौमानां काळांशानाह”
२० ना० । “एकादशमरेण्यस्य तिथिगृह्यार्कजस्य च । अक्षां-
शा भूमिपुत्रस्य दशसप्तत्रिंशत्कालः” २० । “तत इष्टकाळां-
शावगमानन्तरमक्षांशाः । अस्तौ येरैवेति तेऽंशा अ-
स्तोपक्षणादुदयांशा ज्ञेयाः । अमरेण्यस्य गुरोरेकादश
काळांशाः । शनेः पञ्चदश सप्तर्ष्या काळांशानाम् । चः सप्त-
त्रये । भीमस्य सप्तत्रिंशद् दश सप्तदश काळांशा इत्यर्थः ।
अथ शुक्रस्याह” २० ना० । “पञ्चादशमयोऽष्टाभिर्दयः प्राक्-
महत्तया । प्रागस्तमुदयः पश्चादत्यत्वादुदयभिर्दग्गुहोः” २०
“शुक्रस्य महत्तया वक्रत्वेन नीचासन्नत्वात् खूलविवृतया
पश्चिमायामस्तोऽष्टाभिः काळांशैः प्राच्यामुदयश्च तैः
नाधिकैः । प्राच्यां शुक्रस्यात्यत्वादुपविभक्तत्वादुदयभिः
काळांशैरस्तं गणकः कृत्वात् नाल्यैः । पश्चिमायामु-
दयस्तस्यापुत्रिणस्य दशभिः काळांशैरेव ज्ञेयः । अथ बुध-
स्याह” २० ना० । “एवं बुधो द्वादशभिश्चतुर्दशभिर्दग्गुहैः । वक्रो
शीघ्रगतिर्वाक्करोत्यस्तमयोदयो” २० । “वक्रो शीघ्रगतिः ।
चः समुच्चये । बुधः सूर्याद्द्वादशभिश्चतुर्दशभिश्च काळांशै-
रस्तोदयो एवं शुक्ररीत्या करोति । पश्चादस्तं
प्रागुदयं च द्वादशभिः काळांशैर्महाविवृतया बुधः
करोति । प्रागस्तं पश्चादुदयं च चतुर्दशभिः काळां-
शैरेव विभक्तत्वादुदयः करोतीत्यर्थः । अथ प्रोक्ते-
ष्टकाळांशाभ्यामस्तोदयस्य वा गतैष्यत्त्वज्ञानमाह”
२० ना० । “एभ्योऽधिकैः काळभागैर्दग्गुहा न्यूनैरुदयनाः ।

भवन्ति लोके अचरा भानुभागस्तमूर्त्तयः” सू० । “एष्य
एकादशमरेण्यस्येति श्लोकतयोक्तेभ्योऽधिकैरिष्टकाळांशै-
र्दग्गुहा दर्शनयोग्या अभीष्टकाले गृह्या भवन्ति । तथा
चास्तसाधने दृश्यत्वे अस्त एष्यः । उदयसाधने दृश्यत्वे
उदयो गत इति भावः । अत्रैरिष्टकाळांशैर्गृह्या लोके
भूषोके अदर्शना न विद्यते दर्शनं इष्टिगोचरता येषां
ते अदृश्या अभीष्टकाले भवन्ति । नन्वदृश्याः कुतो
भवन्तीत्यत आह । भानुभागस्तमूर्त्तय इति । सूर्यासन्न-
त्वेन सूर्यकिरणदीप्त्या गृह्या अभिभूता सूर्यकिरणप्रति-
हतलोकावयवविषयो मूर्त्तिर्विभक्तत्वात् येषां त इत्यर्थः ।
तथा चास्तसाधने अदृश्यत्वेऽस्तौ गतः । उदयसाधनेऽदृ-
श्यत्वे उदय एष्य इति भावः । अत एव । “उक्तेभ्य जना-
भ्यधिका यदोष्टाः खेटोदयो गम्यन्तस्तदा स्यात् ।
अतोऽन्यथा चास्तमयोऽवगम्यः” इति भास्कराचार्योक्तं स-
क्षिप्यते । अतोऽपपत्तिः । उक्तकाळांशतत्त्वेष्टकाळांशे यत्काले
गृह्यो साधितौ तत्काले एव गृह्योदयोऽस्तौ वार्कजतः ।
उक्तकाळांशानां सूर्यसाक्षिध्यजनिताद्यनगृह्यार्कदर्शने हेतु-
त्वप्रतिपादनात् । तथा चेष्टकाळांशा उक्तेभ्योऽस्यास्तदा
गृह्यसाक्षिक्ततत्त्वेनेत्युदयसाधने इष्टकाळांशा उक्तेभ्योऽस्या-
स्तदेष्टकाळादग्रे गृह्योदयः । यदीष्टकाळांशा उक्तेभ्यो-
ऽधिकास्तदेष्टकाळाद्गृह्योदयः पूर्वं जातः । एवमस्तसा-
धने इष्टकाळांशा अधिकास्तदेष्टकाळादग्रे गृह्यास्तः ।
यदीष्टकाळांशा न्यूनास्तदेष्टकाळात् पूर्वं गृह्यास्तौ जात
इत्युपपन्नम् । अथोदयास्तयोगैर्गतेष्वदिनाद्यावयवमाह”
२० ना० । “तत्काळांशान्तरकला भुक्तन्तरविभाजिताः । दि-
नादि तत्फलं लब्धं भुक्तियोगेन वक्रिणः” सू० । “उक्तेष्ट-
काळांशयोरन्तरस्य कलाः सूर्यगृह्ययोग्ययोः कलात्मकान्तरेण
भक्ताः । दिनादिकमुदयास्तयोः फलमुदयास्तयोगैर्गतेष्वदिनाद्यं
भवतीत्यर्थः । वक्रगतिर्गृह्यस्य विशेषमाह । लब्धमिति ।
वक्रिणो वक्रगृह्यस्य भुक्तियोगेन सूर्यगृह्ययोः कलात्मक-
गतियोगेन भक्ताः फलं गतैष्वदिनाद्यं ज्ञेयम् । अतो-
पपत्तिः । यदा सूर्यपृथ्व्योर्गम्यन्तरकलाभिरेकं दिनं तदे-
ष्टप्रोक्तकाळांशयोरन्तरकलाभिः किमित्यनुपातेनोदयास्तयो-
रभीष्टकाळादग्रेऽष्टदिनाद्यावयवमः । वक्रगृहे तु सूर्यगृह्ययोगै-
रुदययोगेन प्रत्यङ्मन्तरदृष्टेर्गतियोगादनुपात उपपन्न इत्यु-
पपन्नम् । अथ गृहगतिकलयोः क्रान्तिदृष्टस्यत्वात्
काळांशान्तरस्याहोरात्रदृष्टस्यत्वाच्चातुपातः प्रमाणेभ्यो-
र्वैजात्येनाशुक्र इति भवति धृत्वा तयोरेकजातित्वसम्भ्याः